"Το δημόσιον χρήμα Πρωταγόρα δι' ἀβελτερίαν μυρίας ἔβλαψε πόλεις, ὅτι τοὺς αὐτοὺς χρηστοὺς ὄντας ἀνοήτους ο. 771
ἐποίησε, δι' ὧν ἔχουσιν ἀμαθίαν ἢ πόρος παιδεύειν, αὐτὰ ταῦτα ἀμαθίαν ἡ χρυσὸς πόρος ἐποίησεν ἢ εἰσὶν ὑπ' αὐτῶν (ἀνθρώπων μέτρον πάντων). Ο Πρωταγόρας ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὑπὸ Περικλέους(1), ἔμεινε μακρὸν χρόνον ἐν μεγάλῃ τιμῇ, μέχρις οὗ καθηγεμονίαν τοῦ ἀθεΐας, ἐφυγαδεύθη ὑπὸ Ἀθηναίων ἢ βιβλία αὐτοῦ κατεκαύθησαν δημοσίᾳ ἐν τῇ ἀγορᾷ(2) ὁ Πρωταγόρας εἰσῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὡς θεωρὸς ἐκ δέκατου τὸν "λόγων κρατῶν" ἐπὶ Ἀθηναίων ἐν Θουρίοις κατὰ τὴν ἀποικίαν ἐκείνην ἀφ' ὁλοκλήρου

(1) Περὶ τὸν 84 Ο. (444 ο. χ.). κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ Διογένους. (Διαφέρουσα κατὰ Σαυκυδίδην. ἐν ὁ Περὶ Πρωταγ. σημ. 5)
(2). Ο Πρωταγόρας καθηγεμόνευσε τῇ ἀθεΐᾳ ὑπὸ Περικλέους ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων, ἀρα κατὰ τὸ 1η 2 ἔτος τῆς 92 Ο. (411 ὡς χ.), ἀν ἡ καθηγεμονία ἔγινεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Τετρακοσίων, ὅπερ φαίνεται ἀμφίβολον. Κατὰ Meier de Andocidis or. c. Alcib. comm. VI ο. 37 (opusc. I, 222) ὡρίσθη ὑπὸ Sauppe ἐν Περὶ Πρωτ. ο. 6. ἡ καθηγεμονία ἡ ὁ μεγάλη ἐπιρροὴ τοῦ Πρωταγόρου. ὅτι συνέβη κατὰ τὴν ἐν Σικελίαν στρατηγίαν τοῦ, δεῖται κατὰ τὸ ἔαρ 415 ὅποτε ἐπανῆλθεν ἡ δίκη τῶν ἑρμοκοπιδῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καταδικασθεὶς ὁ Διαγόρας ὁ καταγὼν ἐκ Μήλου.)

Πρωταγόρας

τε αι αυται, αλλ' άλλοτε αλλοῖαι ενθυμήσεις προσβάλλουσι τας αισθήσεις των ανθρώπων, επομένως «ὁ τι φαίνεται φ τας αισθήσεις τουδεῖνα η δῶνα ανθρώπου, τουτο και «υπάρχει» προς έκατον ανθρωπον. Εκ της διδασκαλίας ταύτης έπεται ότι δύνανται να υπάρχωσι περι ενος η του αυτου πράγματος εναντίοι λόγοι επίσης αληθείς ώστε αρκῃ να περιβάλῃ τις οποιανδήποτε γνώμην όψιν τινα πιθανότητος, ίνα καταπείσῃ αυτην, προς ώραν τουλάχιστον, αληθη η αποδεκτην. Εκ τουτου εξηγόται η σπουδη τουτε Πρωταγόρου η των άλλων Σοφιστων να εξευρίσκωσιν εκάστοτε περι ενος η του αυτου πράγματος λόγους αντικρυένους, όχι βεβαίως χάριν της αληθείας, αλλ' ίνα δεικνύωσι δια παραδειγμάτων ότι ουδαμου υπάρχει αλήθεια. Ο Πρωταγόρας αναιρων την καθόλου αλήθειαν των πραγμάτων, αποδέχετο όμως την ύπαρξιν της αρετης η ώριζεν αυτην έξιν αγαθην, ήτις παρασκευάζει διάθεσιν ψυχης κρείττονα, η εξεγείρει τους ανθρώπους φ ενέργειαν η δραστηριότητα. Περι δε θεων έλεγεν εν αρχῃ του βιβλίου, δια το οποίον εδιώχθη εκ των Αθηνων τα εξης: «Περι θεων μεν ουκ έχω ειδέναι, ουδ' ως εισιν, ουδ' ως ουκ εισιν. Πολλα γαρ τα κωλύοντα ειδέναι, ητε αδηλότης η βραχυς ων ο βίος των ανθρώπων (Διογ. Λαερ. 9.51).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ